

Jens Løgstrup Madsen (V):

Både statsministeren og justitsministeren har bekræftet, at Justitsministeriet ønskede den omtalte pressemeddelelse ændret. Så er mit spørgsmål i al enkelthed: Hvorfor ønskede Justitsministeriet pressemeddelelsen ændret? Var det, fordi den faktisk ikke var korrekt?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ministeren ønsker ikke her at besvare spørgsmålet om, hvorvidt der forelå en indre trussel eller en ydre trussel mod arrangementet den 14. november. Så vil jeg bare spørge justitsministeren: Kan vi få svar på det i nævnet f.eks., vil man dér give svar på det?

Når vi ikke kan få svar her i salen under henvisning til, at det er fortrolige ting, er det jo væsentligt at vide, om regeringen overhovedet vil give den information til Folketingets partier i andre fora.

Lad mig så spørge til den pressemeddelelse: Hvorfor ønskede justitsministeren den pressemeddelelse ændret? Var det, som jeg forudskikkede for lidt siden, på grund af, at der var en henvisning til den verserende rockerkrig og de ressourcer, der bliver brugt på det? Og hvis ministeren kan svare bekræftende på det, hvordan kunne justitsministeren så tage ansvaret for at udsende en pressemeddelelse, som justitsministeren var klar over ikke var sand, ikke var rigtig? Politiet markerede jo klart, at de selvfølgelig kunne håndtere den opgave, hvis de blev sat til det, selvfølgelig ville de have ressourcerne til at sikre Salman Rushdies sikkerhed, stille det nødvendige personale til rådighed for den aktion.

Derfor må justitsministeren forholde sig til det her spørgsmål, og her tror jeg ikke, justitsministeren kan henvise til en eller anden mærkværdig form for fortrolighed.

Kent Kirk (KF):

Regeringen har jo indrømmet, at denne sag er behandlet mildest talt meget uelegant, og det er dybt uheldigt for Danmark, at vi har fået det ry ude omkring, at vi ikke engang kan behandle en sag som denne her, at nogle betegner Danmark som en bananrepublik uden bananer.

Derfor har jeg overvejet meget nøje, hvorfor man ikke havde fundet en anden løsning end den, man fandt den 10. oktober, og derfor er mit spørgsmål til justitsministeren, om man da slet ikke havde nogen overvejelser gående i retning af, at man kunne have fremrykket prisoverræk-

kelsen. Man havde jo fra den 10. oktober til den 14. november, og hvis man nu havde fremrykket prisoverrækkelserne, var den frygt og det trusselsbillede, som justitsministeren har tegnet her, jo ikke til stede, for så var der ikke ret mange, der nødvendigvis vidste, hvilken dato det ville være.

Så mit spørgsmål til justitsministeren er: Har man da slet ikke overvejet, at man kunne have fremrykket det, i stedet for at man har opført sig som en elefant i en glasbutik?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Til hr. Langkilde: Det er ikke sådan, at statsledere ikke kan besøge Danmark, men det er sådan, at når statsledere besøger Danmark, bliver der foretaget en vurdering af sikkerheden, og det er klart, at det er den konkrete sikkerhedsvurdering i det konkrete tilfælde, der ligger til grund for den beskyttelse, man finder der er behov for.

Denne gang var der altså en ganske særlig markant konkret trusselsvurdering, som regeringen lagde til grund, og jeg har egentlig også forstået, at hr. Langkildes parti accepterer, at det skal man tage hensyn til.

Jeg mener også, at man under den tidligere regering har taget hensyn til det. Salman Rushdie besøgte i 1992 Danmark, hvor man ikke ønskede, at det blev kendt overhovedet, at han var her. Og det var også ud fra sikkerhedsvurderinger, som efter det oplyste for mig – jeg kender ikke dokumenterne fra den tid – var stor, men ikke så stor som denne.

Til hr. Per Stig Møller: Det afgørende var sikkerheden, sagde jeg i fjernsynet ifølge det, der bliver refereret her. Ja, det afgørende for regeringens beslutning var sikkerheden. Og så tror jeg, jeg har sagt: Deri indgår også ressourcer, men det er ikke noget væsentligt element, det er af underordnet betydning, eller noget i den retning. Det afgørende var sikkerhed.

Hr. Løgstrup Madsen: Hvorfor havde jeg helst set, at det ikke stod der? Ja, fordi jeg ikke syntes, det gav et fuldt dækkende billede, fordi jeg ikke syntes, det var så væsentligt, at det nødvendigvis burde stå der. Men nu stod det altså i det, der var udleveret andre steder.

Eksternt-internt, det har jeg svaret på, også i udvalget her i Folketinget. Jeg har vist også svaret på det med ændringen, der blev spurgt om.

Hr. Kent Kirk: Der har netop været tale om et forsøg på at finde andre løsninger, gerne i samarbejde med hr. Rushdie. Det forløb, der har været dér, var ikke mit ansvar. Jeg havde ansva-